

Beretn. ang. De Forenede Nationers 16. plenarforsamling.

4. Decentralisation af FN's økonomiske og sociale virksomhed.

Argentina, Brasilien, Ghana, Indien, Indonesien, Liberia, Nepal, Nigeria, Forenede arabiske Republik og Jugoslavien samt Cambodia og Pakistan forelagde den 31. oktober et resolutionsudkast om „Decentralisation af FN's økonomiske og sociale virksomhed og styrkelse af de regionale økonomiske kommissioner“. Efter at enkelte ændringer var godkendt, gik forslaget ud på, at de økonomiske regionale sekretariater som udøvende organer under FN organisationen i økonomiske og sociale spørgsmål i stigende grad skulle have tillagt selvstændige og operationelle funktioner også vedrørende de tekniske bistandsprogrammer. Centralledelsens beføjelser som politisk ledende og koordinerende skulle ikke berøres heraf og heller ikke den bistand, som ydes lande, der ikke er medlem af en regional-kommission. I resolutionsudkastet opfordres endvidere særorganisationerne og regional-kommissionerne til at afpasse fælles arrangementer, som kommer på tale, efter de forhold, der er en følge af decentralisationen.

Resolutionen vedtoges den 16. november med 86 stemmer for, ingen imod.

5. Ti års udvikling under FN's auspicer.

Det amerikanske forslag om at proklamere 1960erne som et tiår, hvor De Forenede Nationers bestræbelser vil samle sig om økonomisk og social fremgang i hele verden, fik et mere konkret indhold ved forelæggelse i 2. komité af et resolutionsforslag: „Ti års udvikling under FN's auspicer“. Kun Danmark og USA var oprindelig forslagsstillere, men inden fremsættelsen havde Brasilien, Colombia, Etiopien, Grækenland, Iran og Philippinerne tilsluttet sig forslaget. I dets endelige form havde det desuden som medforslagsstillere Afghanistan, Malaya, Madagascar, Pakistan, Senegal, Thailand og Tyrkiet.

I resolutionsudkastet erklæres formålet at være, at medlemsstaterne skal give yderligere støtte til foranstaltninger iværksat af såvel industri- som udviklingslande for at fremskynde den økonomiske og sociale udvikling. Staterne opfordres til at føre en politik, hvorved udviklingslandene, og de,

der er afhængige af eksport af et lille antal råvarer, sættes i stand til at sælge mere til stabile priser. Generalsekretæren opfordres til at udarbejde en fælles plan for FN-organisationerne med henblik på sund industriel udvikling i udviklingslandene og i denne forbindelse en forstærkning af det industrielle udviklingsbureau, bistand til udviklingslandene til udarbejdelse af nationale planer samt større anvendelse af de internationale institutioner og udbredelse af statistisk materiale m. v. Endvidere opfordres generalsekretæren til at udarbejde og forelægge et program for Det økonomiske og sociale Råd på dettes næste møde.

Czekoslovakiet stillede ændringsforslag om, at udviklingslandene også skulle have bistand til at indføre en ligevægtig arbejdsdeling i deres nationale økonomiske struktur, således at de ikke alene var afhængige af eksport af nogle få produkter og af importen af kapitalgoder. En lang række ændringsforslag blev i øvrigt stillet. Bl. a. ville Irak, Jordan, Libyen, Syrien og Yemen have indsat en paragraf om, at der skulle sikres udviklingslandene en større andel i udenlandsk kapitals udbytte ved at udnytte og sælge deres produkter; de samme lande ville endvidere vedrørende de nationale udviklingsplaner have indsat en sætning om, at der ved udarbejdelsen heraf skulle lægges vægt på landreformer og afskaffelse af feudalsystemer.

Sovjetunionen stillede ændringsforslag om, at udkastets titel skulle ændres til følgende: „Ti års udvikling under FN's auspicer og afskaffelse af de økonomiske og sociale konsekvenser af kolonialisme“, og foreslog samtidig, at de tidligere kolonimagter til de nye lande skulle tilbagegive en del af „den rigdom, der under kolonistyre var fjernet fra disse lande“ ved at påtage sig en større andel i finansieringen bl. a. ved rentefri lån.

Sverige stillede sammen med nogle afroasiatiske lande to ændringsforslag.

Det ene gik ud på at indsætte en paragraf, hvori udtaltes, at den økonomiske og sociale udvikling af disse lande er af grundlæggende betydning for at opnå „international politisk stabilitet“; dette blev af forslagsstillerne accepteret med anvendelse af ordene